

ת"פ 71160/03/19 - מדינת ישראל נגד דין טיטונוביץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 71160-03-19 מדינת ישראל נ' טיטונוביץ

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	דין טיטונוביץ

החלטה

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טעון בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות החזקה ושימוש בסם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+ (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג- 1973 (להלן: "**פקודת הסמים**") ובעבירה של החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). סוכם בין הצדדים כי בטרם תישמע פרשת העונש, יוגש תסקיר מטעם שרות המבחן שיבחן גם את שאלת ההרשעה. המאשימה ציינה כי עמדתה הינה להרשעה.

2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 12.4.18 בשעות הלילה המאוחרות נהג הנאשם ברכבו ונעצר לחיפוש ע"י שוטרים. בעת החיפוש נמצאו ברכבו שקית ובה 9.15 גרם קנאביס וכן סכין קצבים. בעת חיפוש בביתו נמצאה שקית ובה 0.6 גרם קנאביס.

ראיות מטעם ההגנה:

3. אביו של הנאשם שמסר בעדותו כי בנו מזכיר לו את עצמו בנערותו. לדבריו, הוא צופה כי בנו יצליח בכל אשר יבחר לעשות, וביקש להתחשב בכך בעת גזירת העונש.

4. במהלך דיון הטיעונים לעונש הגישה ההגנה את המסמכים הבאים:

א. מוצג נ/1 - בדיקת שתן שמסר הנאשם 10 ימים לאחר מעצרו במעבדה במרכז רפואי בתל אביב ובה נמצא כי השתן נקי משרידי סם.

ב. מוצג נ/2 - דו"ח הוועדה הבין משרדית לבדיקת מדיניות צריכת הקנאביס בישראל.

ג. מוצג נ/3 - ראיות לאירועים ביטחוניים באזור מגוריו של הנאשם.

ד. מוצג נ/4 - מסמכי רישום ללימודי משפט ויחסים בינ"ל באוניברסיטת סאן פאבלו.

ה. מוצג נ/5 - כתבה אודות התפשטות נגיף הקורונה בספרד (המקום בו תכנן הנאשם להירשם ללימודים אקדמיים).

תסקיר שירות המבחן:

5. ביום 21.9.20 הוגש תסקיר ראשון מטעם שירות המבחן, אביא מתוכנו בתמצית. בתסקיר תואר הנאשם כבן 28, רווק, המתגורר יחד עם הוריו, בוגר 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. הנאשם מגיע ממשפחה מבוססת והוריו עוסקים בתחום המשפט. הנאשם שירת שירות צבאי מלא בהתנהגות ראויה לציון (עפ"י תעודה שהציג) וכיום מנהל עסק עצמאי להטענת קורקינטים, אשר ספג קשיים כלכליים בשל התפשטות נגיף הקורונה. במקביל עוסק הנאשם באומנות וצילום.

6. הנאשם תיאר את התלבטויותיו בתחום התעסקותי וציין כי בכוונתו ללמוד לימודי משפט במדריד. לטענתו טרם השלים את הרישום ללימודים מפאת התפשטות נגיף הקורונה. הנאשם תיאר את משפחתו כמיטיבה ואת הוריו כמעודדים את ילדיהם למצוינות. הורי הנאשם ליוו אותו בהליך המשפטי וסייעו לו.

7. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע הביע הנאשם את מורת רוחו מהתנהלות המשטרה וגישתו לדבריהם הייתה הסתרתית, ובלתי אותנטית. הנאשם טען שהסם שנמצא ברכבו אינו שייך לו. הנאשם טען כי ניסה בעבר לעשות שימוש בקנאביס מתוך תקווה שהסם יסייע בהקלה על כאבי ראש מהם הוא סובל, אך משגילה שלא כך, הפסיק את השימוש חודשים ספורים טרם נתפסו הסמים ברכבו. לטענתו, יש להניח שהסמים שייכים לנוסעים שנסעו ברכבו בנסיעתו לסיני ובחזרתו ממנה. הנאשם הכחיש את ריח הסם החזק ששרר ברכב, אותו הריחו השוטרים עת הורו לו לעצור. עוד טען, כי הסמים שנתפסו בביתו נותרו מהתקופה בה השתמש בסם וכי שכח לזרוק אותם. הנאשם ביקש להוכיח טענתו כי הסמים אינם שלא ושלא הוחזקו לשימוש בכך שלטענתו פנה למשטרה ימים ספורים לאחר מעצרו וביקש למסור בדיקת שתן שתוכיח את היותו נקי משימוש בסם, וכך אכן עשה. עם זאת, הנאשם לא העביר לאישור שירות המבחן אישור לפיו אכן ביצע את בדיקת השתן אך בהמשך מסר 2 בדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם.

8. באשר להחזקת הסכין אישר הנאשם שהסכין אכן שייכת לו, וטען כי החזיקה ברכב מפאת חששו מהמצב הביטחוני הרגיש באזור היישוב בו התגורר באותה עת. הנאשם שלל כוונה לבצע שימוש בסכין.

9. הנאשם טען כי הוא אינו זקוק להתערבות טיפולית ושלל עמדות מקלות ביחס לעבירות על החוק.

10. שירות המבחן התרשם מבחור צעיר, בוגר ואחראי, אינטליגנט וורבאלי. הנאשם אינו לא נטל אחריות למעשיו אך מודע היה להשלכותיהם. בשל כך, המלצתם הינה להטיל עליו ענישה מציבת גבול ומרתיעה.

11. בגורמי הסיכון תוארו אופי העבירות וחומרתם, קושי בנטילת אחריות וזיהוי גורמים מכשילים, תפיסות שאינן שוללות עבירה על החוק במצבי קונפליקט, קושי בהתמודדות רגשית וקושי במציאת פתרונות ראויים ומושכלים במצבים בעייתיים. בגורמי הסיכון תוארו היעדר עבר פלילי, מסירת בדיקות שתן נקיות, שיתוף פעולה עם שירות

המבחן, רתיעה מההליך המשפטי ומודעות להשלכות המעשים וכן נתוניו האישיותיים הגבוהים.

12. שירות המבחן מצא שנוכח היעדר נטילת אחריות אין באפשרותו לבוא בהמלצה שיקומית בעניין הנאשם, עם זאת הומלץ על ענישה מותנית לצד קנס כספי. עוד צוין כי במידת הצורך ניתן יהיה להכין עבורו תכנית לביצוע צו שירות לתועלת הציבור.

13. באשר לסוגיית הרשעתו צוין כי הנאשם לא הציג אישורים לרישום ללימודים, ועל כן לא הוכח נזק קונקרטי שייגרם מהרשעתו. בנסיבות אלו לא ניכר, כי הנאשם עומד בקריטריונים הנדרשים לביטול הרשעה.

14. ביום 13.12.20 ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים, הוריתי לשרות המבחן לפגוש פעם נוספת בנאשם ולהגיש בעניינו תסקיר משלים, בין היתר גם בסוגיית ההרשעה.

15. ביום 6.1.2021 הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם במסגרתו דווח כי שרות המבחן פגש בנאשם פעם נוספת, וכן מסר בדיקת שתן נוספת שנמצאה נקייה משרידי סם. בהתייחס לסוגיית ההרשעה שב שרות המבחן ובחן את עמדתו הראשונית, ולהתרשמותו כעת מגלה הנאשם גישה בוגרת יותר, כאשר הוא מבין כי עצם השימוש בסם בעבר העמידו בפני סיכון. גם באשר לעבירה הנוספת, שעניינה החזקת הסכין, הכיר הנאשם בפסול שבמעשה. נוסף לכך, הנאשם הציג בפני שרות המבחן את אותם מסמכים שהוצגו לבית המשפט במסגרת פרשת העונש.

16. בסיכום האבחון התרשם שרות המבחן לחיוב מהנאשם, כאדם נורמטיבי ומתפקד המגלה שאיפות נורמטיביות, לו מערכת ערכים חיובית. לצד זאת התרשם שרות המבחן, כי ברקע לביצוען של העבירות, גישה ילדותית השמה את צרכיו במוקד, אך כיום הוא מגלה גישה בוגרת יותר ויכולת עמידה בגבולות. נוכח טעמים אלו וכן, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, העדר פתיחת תיקים חדשים, ובדיקות שתן נקיות אותן מסר, ממליץ שרות המבחן על ביטול ההרשעה והטלת צו של"צ בהיקף 180 שעות, וזאת כדי לא לחבל בהתפתחותו המקצועית.

תמצית טיעוני הצדדים:

17. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי הנאשם, במעשיו, פגע בערכים המוגנים של מיגור תופעת הסמים. בנוסף הפנתה המאשימה למסוכנות הנובעת מהחזקת סכין שיכול וייעשה בה שימוש, וכן לערכים המוגנים הנוגעים בהקשר זה- לשלום הציבור וביטחונו. לדבריה, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר. המאשימה הפנתה להיעדר נטילת אחריות מצד הנאשם בשרות המבחן, והיעדר אופק שיקומי- על כן ביקשה לאמץ את המלצות התסקיר, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס כספי בסך 1,000 ₪.

18. ההגנה ציינה כי המדובר בנאשם שהינו נורמטיבי, נעדר עבר פלילי. הסניגור ציין כי הנאשם אינו כפי המתואר בתסקיר, והוא אינו מחזיק בתפיסות פורצות גבולות. הוצג לעיון בית המשפט אישור לפיו הנאשם הציג בדיקת שתן נקייה ימים ספורים לאחר מעצרו (מוצג נ/1). הנאשם טען, כי עשה בעבר שימוש בקנאביס אך הוא הפסיק בכך ולראיה - בדיקת השתן שנמסרה מיד לאחר האירוע נשוא האישום. הוסף, כי המדובר בכמות סם במשקל כמעט אפסי.

19. הסנגור הפנה לדו"ח הוועדה הבין משרדית לבדיקת מדיניות צריכת הקנאביס בישראל המפורסם באתר משרד המשפטים (מוצג נ/2). בדו"ח המליצה הוועדה שמדיניות הענישה בעבירות קנאביס תהא אי הרשעה. גם בפסיקת בתי המשפט זוהי המדיניות הנהוגה, וזאת גם בנסיבות בהן לא הוכח נזק קונקרטי.
20. הסניגור הפנה לכך שבאזור מגוריו של הנאשם באותה עת (בין ניל"י לנעלה) אירעו באותם מועדים אירועים ביטחוניים רבים, לרבות אירועי ירי וניסיונות פיגוע. הסנגור ציין שהיות והנאשם אינו רשום כתושב האזור, לא היה באפשרותו להוציא רישיון נשק, ולמען תחושת הביטחון שלו החזיק ברכבו את הסכין.
21. הסנגור ציין כי בכוונת הנאשם לעסוק בתחום המשפט, וכי הרשעתו בדין תיפגע בכוונתו זו. עוד טען, כי הנאשם החל בביצוע הרישום, אך מפאת התפשטות נגיף הקורונה, לא היה באפשרותו להשלים. בנסיבות אלו לא עלה בידיו להוכיח נזק קונקרטי, אך זאת רק בשל התפשטות הנגיף בעולם. הסניגור הגיש פסיקה תומכת לעמדתו, לפיה הנאשם עומד בכל הפרמטרים הנדרשים לסיום ההליך באי הרשעה.
22. בתום הדיון ציין הנאשם כי הוא מתקשה להאמין שנקלע לסיטואציה בה הוא מואשם בפלילים. הנאשם הוסיף כי הוא נוטל אחריות מלאה על מעשיו ואינו מקל בהם ראש. עוד ציין כי הוא חושש כי הרשעתו תפגע בו, שכן ברצונו להמשיך את השושלת המשפחתית שלו העוסקת בתחום המשפט.
23. במסגרת השלמת טעון מיום 7.1.2021 ציינה המאשימה כי על אף תוכנו של התסקיר המשלים, אין היא משנה מעמדתה, זאת נוכח כתב האישום ונסיבותיו, כמו גם סוג הסכין שנתפסה. הוסף, כי הנאשם אינו עומד בפרמטרים שנקבעו בהלכת כתב לסיום הליך באי-הרשעה. מנגד, שב הסנגור על טיעוניו וביקש לאמץ את המלצות התסקיר המשלים.

דין והכרעה:

24. בסעיף 40 ב' לחוק העונשין נקבע שהעיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.
25. הנאשם הודה והורשע בעבירה עפ"י סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים. אין מקום להכביר במילים אודות החשיבות הרבה שבשמירה על האינטרס הציבורי שבמיגור תופעת השימוש בסמים, לרבות שימוש בסם לצריכה עצמית. בהרשעתו בעבירת שימוש בסמים מסוכנים שלא עפ"י דין הודה למעשה הנאשם בכך שהפר את הוראות החוק והסדר הציבורי, ובכך הוביל לפגיעה באינטרס ציבורי חשוב.
26. מתחם הענישה בגין עבירות החזקת סמים לשימוש עצמי תלוי בחומרת העבירה. ברע"פ 7996/12 אליהו יוסף נ' מדינת ישראל (23.01.13) נקבע כי מתחם הענישה בגין עבירת החזקת סם לשימוש עצמי נע בין מאסר מותנה למאסר שירוצה בעבודות שירות. לרוב, כאשר המדובר בעבירה יחידה ובכמות קטנה ייטה בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה (ראו לדוגמה: ת"פ 50810-12-10 מדינת ישראל נ' גבריאל בראונשטיין (5.3.12); ת"פ 32746-11-09 מדינת ישראל נ' ביטון ואח' (16.5.2010); ת"פ 4864-05-11 מדינת ישראל נ' ...).

נסר גברים (18.1.12) ועוד). כאשר המדובר בכמות גדולה ובאדם בעל עבר של עבירות סמים, אזי יחמיר בית המשפט עד לכדי הטלת עונש מאסר בפועל למשך מספר חודשים (ראו לדוגמה: ע"פ 6138/09 איליה פרדזב נ' מדינת ישראל (2.8.09)).

27. באשר לעבירת החזקת סכין נקבע בפסיקה כי יש למגר בכל דרך את "תופעת הסכינאות" אשר במהלכה יכולה כל מריבה מילולית לפגיעה בגוף ובנפש (ע"פ 6720/04 מדינת ישראל נ' עסאם זחאיקה (3.11.04); ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל (20.12.04)).

28. מתחם העונש בגין עבירה זו נע בין מאסר על תנאי ו/או צו של"צ, במקרים בהם לנאשם אין רקע קודם (כך לדוגמה ברע"פ 1949/15 אימן תקרורי נ' מדינת ישראל (02.04.15)) ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, זאת ככל ולנאשם רקע דומה קודם (ראו: ע"פ 56424-10-10 מדינת ישראל נ' מורד מסארוה (4.4.11) אליו הפנתה המאשימה וכן ראו רע"פ 3676/15 עבד מחאגנה נ' מדינת ישראל (08.06.15)).

29. במקרה דנן, הפנתה המאשימה לכך שבעבירות החזקת סכין אין מקום להיעתר לבקשה לביטול ההרשעה, מפאת חומרת העבירה. ראו: ע"פ 35313-03-14 טל גרינפלד נ' מדינת ישראל (6.7.14). עם זאת, בהתאם לפסיקת בית משפט העליון על בית המשפט לבחון כל מקרה באופן פרטני, וניתן לסטות מכלל ההרשעה במקרה של עבירת החזקת סכין. (ראו: רע"פ 4200/12 אחמד אבו זניד נ' מדינת ישראל (27.06.12), ראו גם: רע"פ 3446/10 סאלח עבד אלחלים נ' מדינת ישראל (06.04.11) במסגרתו בוטלה הרשעת נאשם בגין גילו הצעיר ונסיבות המקרה).

30. סבורני, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הינו החל ממאסר על תנאי ו/או צו של"צ ועד מאסר קצר, שיכול וירוצה על דרך עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

אי הרשעה - מתווה נורמטיבי:

31. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד, נב(3) 337 נקבע כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ראו: סעיף 6 לפסק דינה של כב' השופטת דורנר).

32. במקרים האמורים יחולו הוראות סעיף 71א(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") לפיהן:

"מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות, לעניין סעיף 9 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, כדין צו מבחן".

33. עוד נקבע בפרשת כתב הנ"ל כי מטרת השימוש בסעיף זה לחוק היא שיקומית, והיא תובא במכלול השיקולים לפטור את הנאשם מהרשעה. בפסה"ד נקבע כי ייעשה שימוש בכלי זה כאשר יתקיימו שני תנאים אלו במצטבר:

א. הרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

ב. סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי

הענישה האחרים שפורטו בפסה"ד.

34. הרציונל העומד בבסיס הוראות סעיף 71א לחוק הוא חינוכי בעיקרו: השירות לציבור יקנה לעברין ערכי עבודה ומוסר, ולפיכך בעל פוטנציאל לשקמו (הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, דין וחשבון, אוגוסט 2015). בחוק לא הוגבל שיקול דעתו של ביהמ"ש בנוגע ליישום הסעיף, והסעיף מאפשר לבית המשפט לפעול על פיו אף ללא הרשעת הנאשם תחילה (השוו בעניין זה להצעת החוק, בה הוצע להגביל את אפשרות זו לעבירות קלות בלבד).

35. בפסיקה נקבע שאי הרשעתו של נאשם, שאשמתו הוכחה, היא חריג לכלל שכן יש בה ממד של פגיעה בעקרון השוויון בפני הדין. לפיכך נקבע שבתי המשפט מצווים לעשות שימוש מושכל וזהיר בסמכות שניתנה להם על פי סעיף 71א(ב) לחוק העונשין ולהימנע מהרשעת נאשם רק במקרים חריגים בהם מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, וזאת בכדי למנוע פגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי ענישה אחרים (ראו בהרחבה: ע"פ 1082/06 מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל (20.6.06); וכן השוו אודות השימוש החריג בסעיף אי ההרשעה: רע"פ 1666/05 יאיר סטבסקי נ' מדינת ישראל (24.03.05); ע"פ 1042/03 מצרפס שותפות מוגבלת בע"מ (1974) נ' מדינת ישראל, נח(1) 721 (2003)).

36. בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3), 685, (17.8.00) נקבע כי: "משמתבקש בית המשפט לשקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה ומתי יחיל את החריג בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם... במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבירין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מההרשעה לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעברין מההרשעה".

37. בספרו על סדר הדין בפלילים (חלק שני, תשס"ג, 1105) ציין המלומד קדמי כי "בנסיבות נדירות ביותר, כאשר יש בעצם ההרשעה משום תגובה חריפה באורח קיצוני למעשה העבירה מחד גיסא, ובנסיבות העניין אין מקום לענישה אלא להעמידה במבחן. נסיבות נדירות כאלה נוצרות בדרך כלל על רקע נסיבות אישיות - כגון: גיל, מצב בריאות, מוצא משפחתי - כאשר ההרשעה כמוה כ'מכת מוות' לנאשם".

38. עוד נקבע בפסיקה שאחד השיקולים המהותיים שייטו את הכף לטובת אי הרשעה הינו כאשר בית המשפט משתכנע שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו והביע חרטה לגביהם (ראו: ת"פ 40200/99 מדינת ישראל נ' שלמה איזנברג (10.02.04)).

39. על בסיס האמור לעיל, מצאתי כי יש במקרה זה לבטל את הרשעת הנאשם, זאת מהטעמים שיפורטו להלן:

40. כאמור, בהלכת כתב הונחו שני תנאים לביטול הרשעה והם הוכחת פגיעה בשיקומו של הנאשם, וכן שסוג העבירות הינו מסוג העבירות בהן ניתן לוותר על הרשעתו של נאשם.

א. הנאשם כבן 28 נעדר עבר פלילי, הודה בבית המשפט בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. מאז האירוע חלפו כשלוש שנים במהלכם לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

ב. התרשמות שרות המבחן מהנאשם בתסקיר הראשון הינה חיובית בעיקרה. נקבע, כי הנאשם הינו בחור

צעיר, בעל תפקוד עצמאי ובוגר, אדם אינטליגנטי וורבלי. ער אני לעובדה כי הנאשם לא נטל באותה עת אחריות מלאה על מעשיו, שלל נזקקות טיפולית, כמו גם לגורמי הסיכון עליהם עמד שרות המבחן בתסקירו זה, עם זאת ולהתרשמותם הנאשם מודע היה לחומרתם המשפטית של המעשים ולמחירים שהוא עלול לשלם בשל כך. בנוסף, ובבחינת גורמי שיקום עמד שרות המבחן על העדר מעורבות פלילית נוספת, בדיקות שתן נקיות שמסר הנאשם, שיתוף פעולה עמם וכן נתוני האישיותיים החיוביים. בהקשר זה האחרון -אף להתרשמותי המדובר בנאשם בעל כוחות לתפקוד חיובי ותקין, ובהינתן הרשעתו בדין, יתקשה הנאשם לממש את רצונו להשתלב בלימודי משפט - שאז להרשעתו תהא השלכה ממשית על יכולתו לעסוק בכך בעתיד, אך גם במידה וימשיך בניהול עסק עצמאי, יש להניח שלהרשעה, ודאי להרשעה מפקודת הסמים, תהא השפעה שלילית והיא עלולה לגרום לו נזק, ולסגור בפניו מסלולי לימוד או עיסוק שהוא מעוניין בהם. נוכח זאת, ראיתי מקום לדחות את הדיון ולהפנותו פעם נוספת לאבחון בשרות המבחן. ואכן בתסקיר המשלים התרשם שרות המבחן, כי גישתו של הנאשם כיום הינה בוגרת יותר, תוך שהוא מכיר בפסול שבמעשיו. בנוסף, מסר הנאשם בדיקת שתן נוספת שאף היא נמצאה נקייה משרידי סם.

ג. בהתייחס לסוגיית ההרשעה שב שרות המבחן ובחן את עמדתו, והמלצתו כעת הינה שלא להרשיע את הנאשם, מתוך מטרה שלא לחבל בהתפתחותו המקצועית, כפי שתיאר בפניהם.

41. באשר לשיקול השני, הנוגע בסוג העבירות וחומרתן, הרי שמבלי להקל בהן ראש, סבורני כי אף שיקול זה מאפשר את סיום ההליך מבלי להרשיע את הנאשם. בהתייחס לעבירות הסם - הרי המדובר בכמויות קטנות ביותר של סם לצריכה עצמית. בנוסף, הסם שנתפס הינו מסוג קאנבוס הנמנה על סוגי הסמים הקלים. הנאשם מסר מספר בדיקות שתן גם בשרות המבחן, בהן לא נמצאו שרידי סם. בהתייחס לעבירה הנוספת, הרי שמעבר לעובדה כי המדובר באירוע בודד במסגרתו נתפסו הסמים וכן הסכין, הרי שבהתאם לפסיקה שהובאה לעיל, אף בעבירה זו- ובמקרים המתאימים- ניתן לסיים ההליך באי הרשעה.

42. בסיכומי של דבר ונוכח הטעמים שפורטו לעיל, ראיתי לאמץ את עמדת ההגנה המגובה בתסקיר שרות המבחן, ולקבוע כדלקמן:

א. הרשעת הנאשם בדין מבוטלת, וההליך מסתיים באי הרשעה- תוך קביעה שהנאשם ביצע עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית וכן עבירה של החזקת סכין.

ב. הנאשם יבצע צו של"צ בהיקף 180 שעות במסגרת "בית הגלגלים" בהרצליה בתפקידי עזרה לצוות במקום.

ג. התחייבות בסך 1000 ₪ שלא לעבור על עבירה מפקודת הסמים המסוכנים או עבירה של החזקת סכין וזאת למשך שנה.

ד. קנס כספי בסך 1500 ₪ אשר ישולם עד ליום 4.4.2021.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"א, 14 ינואר 2021, בנוכחות
המאשימה הנאשם ובא כוחו.